

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

174 Indulgentiae non acquiruntur, nisi adimpta integra conditione, sub
qua conceduntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

ut plurimū sunt personæ inhabiles ad 173. Infertur propterea, † dictas sodalites sub invocatione sanctæ crucis erectas non majore (quo ad casuum reservatorum absolutionem) quo aliae disciplinaturum confraternitatem privilegio esse munitas, quidquid aliter moderatis temporibus fuerit scriptum; quia illæ facultates abolvendi à casibus reservatis fuerunt sublatae per concil. Trident. quo prohibetur absolutio à casibus Papæ reservatis, ut cap. 7. de cas. reserv. sess. 14. & prædicti casus de quibus supra vers. in super eadem constitut. sunt semper in Bull. Cœn. Domini reservati, ut in constitutio. Gregorij pape XIII. de qua in Bull. a Romana, cap. 92. §. declarantes cum sequentibus, & alijs aliorum Pontificum, & novissime summi Pontificis Pauli Pape Quinti, & pluries super eodem cap. 7. de cas. reserv. fuit à sacra congregat concil. de 179 claratum, † pluresque aliae declarationes extant, quibus cavetur, ne Regulares, vel alij, vigore quorumcunque privilegiorum à casibus non solam Sedi Apostolicæ, sed nec locorum Ordinariis reservatis, absolvere possint. Præter quas, dijæ emanarunt Clem. Papæ V III. qui suo decreto per totam Italiam publicato, sub die 13. Novembris 1600 & alio declaratorio sub die 26. Novembris 1602. penitus in contrafacientes inflicitis, ut eisdem decretis de quibus scripti, in tom. I. capit. 38. num. 169. 170. 171.

174. Ideo, † que admodum non adimpleret integræ conditione, sub qua indulgentia conceditur, quis illam consequi non potest, ut per Navar. in comment. de Indulg. not. 19. numer. 2. 3. & 4. tom. 2. & Graff. in decis. cap. 15. num. 22 par. 1. lib. 4. ita inhabiles ad sustinendum laborem, quem concilium generale requirit, sunt incapaces ad dictam indulgentiam consequendam.

175. Quia † indulgentiarum concessio non est extendenda. Navar, in d. comment. de Indulg. not. 9. nu. 9. & Card. Bellarm. eod. tit. c. 7. propos. 5. lib. 8. tom. 3.

176. Quod verò, inquit Abbas, † esse consuetudine inductum per inquisidores hæreticæ pravitatis, quod assumētes hanc crucem, etiam tempore pacis, dicto privilegio gaudere possiat, ut in eodem capitulo excommunicatus, num. 4. illius opinio est civiliter intelligenda, ut scilicet, procedat favore personarum, qua utroque tempore pacis, & belli ad ea, quæ dicta constitutio requirit, quandocumque, & ubi opus fuerit, contra eosdem hæreticos, vide licet, ad se armis accingendum, & dimicandum sint habiles, & parati, quia ad privilegium consequendum requiritur illa habilitas; quam privilegium unoquoque,

177. privilegiando postulat, & habilitas certarum personarum ex certa limitata causa non extenditur ad alias personas, in quibus non concurrunt illa super quibus fundatur habilitatio, arg. text. in o. generaliter, ver. existantum 16. q. 1. c. sane, de privileg. & Alex. in conf. 7. §. viss. ac pederat. n. 36. l. 4.

178. Idem statuit, & declaravit, † clausula sublata, &c. quæ removet facultatem aliter judicandi, vel interpretandi, & decreto irritanti desuper edito, quod omnia in contrarium gesta annulat ipso jure, ut cap. si eo tempore, de elect. in 6. cum alii alibi allegatis.

179. Illud etiam advertendum, † quod illæ facultates